

CAPELLETES DEVOCIONALS DESAPAREGUDES

Angelita Escó Nos

CAPELLETES DEVOCIONALS ALS CARRERS DE LES COVES DE VINROMÀ

I-CAPELLETES DEVOCIONALS DESAPAREGUDES

Si fem excepció dels plafons ceràmics de les catorze estacions del nostre Calvari, mereixedor d'un capítol més endavant, per no estar col·locats als carrers i no tindre el mateix origen, amb la darrera capelleta, dedicada a Sant Pasqual Bailón, ha finalitzat el treball d'investigació dels plafons ceràmics situats als carrers de les Coves.

Encara queda pendent la corresponent investigació de les dels masos del terme, que n'hi ha i molt interessants.

Aquestes capelletes tenen en comú la data de desaparició: la darrera guerra civil espanyola.

Com no les podem gaudir amb la vista, és impossible perguenyar la fitxa de cadascuna. Però sí que es pot ressenyar lo poc que es coneix per a deixar constància de la seua antiga presència a les Coves.

La gent gran les recorda i són, aleshores, les que donen fe de la seua existència. Fet el seguiment dels llocs on m'han dit que estaven, he experimentat l'emoció de descobrir petjades de la col·locació d'una, magnífica per les seues dimensions, a la façana de l'hospital. Petjades que també desapareixeran prompte per la remodelació que s'efectuarà al dit edifici.

CAPELLETA DE LA TRINITAT

M'han dit que la seua imatge representava a la Trinitat.

Com mostren les fotografies, podem observar a l'esquerra de la façana, situada a la segona alçada de la casa i al contat de la finestra, un nixol rectangular, vertical on estava instal·lada la capella.

Era un magnífic retaule ceràmic segons els testimonis i les 28 manisetes que el formaven i que es poden comptar per les empremtes deixades a la paret. La mida dels taulellets era de 20 x 20 cm. Composada per 4 x 7, és a dir, 4 peces horitzontals i 7 verticals.

Pel tros de ceràmica que encara podem vore ens

Antic Hospital de les Coves de Vinromà

dóna idea d'un treball que bé podria estar fet a principis del segle XIX.

Possiblement no tindria nom d'autor ni de la terrisseria on es va crear i la tècnica seria manual en tot el procés.

Per la sanefa veiem que els colors emprats eren els clàssics: manganés i grocs lleonats.

Els elements decoratius eren sobris: manises envoltant la fornícula i un braç de ferro al costat que sostenia un llum que s'il·luminava per les nits. Entre la finestra i el plafó s'observa encara un tac de fusta on estava subjecte el braç de ferro.

El seu dibuix seria algo paregut al camper de la fotografia de la Trinitat de Llucena que acompanya aquest escrit.